Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1791/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Szegedi Ítélőtábla Bf.II.852/2025/19. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1.1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Erdei Zoltán ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz és kérte az Abtv. 27. §-a alapján a Szegedi Ítélőtábla Bf.II.852/2025/19. számú ítélete, továbbá a Kecskeméti Törvényszék 5.B.56/2019/447. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

[2] A Kecskeméti Törvényszék 2024. június 28. napján kelt 5.B.56/2019/447. számú ítéletével az indítványozót mint II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki költségvetési csalás bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (4) bekezdés b) pont, 2. fordulat], bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében, [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés a) pont], 2 rendbeli – egy esetben bűnsegédként – folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében (Btk. 345. §). Ezért az indítványozót mint bűnszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre 3 év közügyektől eltiltásra és 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte.

[3] A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.852/2025/19. számú 2026. április 30. napján jogerős ítéletével az elsőfokú ítéletet az indítványozó tekintetében helybenhagyta azzal, hogy a terhelt költségvetést károsító cselekményeit 2 rendbeli – egy esetben bűnsegédként elkövetett – költségvetési csalás bűntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés a) pont és egy esetben (5) bekezdés b) pont, 2. fordulat] minősítette, továbbá szabadságvesztését 6 év 6 hónapra, a közügyektől, valamint

gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltást egyezően 4 évre súlyosította.

[4] 1.2. Az indítványozó jogi képviselője elektronikus úton 2026. június 12. napján az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnál alkotmányjogi panaszt nyújtott be.

[5] Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdés alapján kérte a Szegedi Ítélőtábla Bf.II.852/2025/19. számú ítélete, továbbá a Kecskeméti Törvényszék 5.B.56/2019/447. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel álláspontja szerint azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog pártatlan bírósághoz való részjogosítványát. Ennek oka, hogy a másodfokú eljárásban olyan bíró (F-né dr. K. A.) járt el tanácselnökként, aki a nyomozás során 2016-ban és 2017-ben már érdemben vizsgálta az ügy bizonyítékait, mivel a nyomozás során több alkalommal eljárt és határozatot hozott a terheltekkel szemben kényszerintézkedések elrendelése és meghosszabbítása, illetve vagyonelkobzás elrendelése ügyében.

[6] Az indítványozó felsorolta az Alaptörvény XXVIII. cikk (3), (7) bekezdését, valamint a XV. cikk (1) bekezdését, továbbá a 26. cikk (1) bekezdést, valamint a 28. cikket, de ezekhez érdemi indokolást nem fűzött.

[7] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].

[8] A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány az alábbiak szerint nem volt befogadható.

[9] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az ügyben első fokon eljárt bíróságnál.

[10] Az indítványozó jogi képviselője 2026. május 21. napján vette át a másodfokú ítéletet, majd az alkotmányjogi panaszt 2026. június 12. napján az elsőfokú bíróság útján nyújtotta be. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz határidőben érkezett.

[11] Az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy az indítványozó panasza eleget tett-e az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésben foglalt, a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek.

[12] Az indítvány részben eleget tett az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésében foglalt, a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek, mert tartalmazta az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezéseket [az Abtv. 27. § (1) bkezdés], az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény XXVIII. cikk (1),

(3) és (7) bekezdést, XV. cikk (1) bekezdést, továbbá a 26. cikk (1) bekezdést, valamint a 28. cikket], a támadott bírósági határozatokat (a Kecskeméti Törvényszék 5.B.56/2019/447. számú ítélete és a Szegedi Ítélőtábla Bf.II.852/2025/19. számú ítélete). Az indítvány – az Alaptörvény (3), (7) bekezdései, valamint a XV. cikk (1) bekezdése, továbbá a 26. cikk (1) bekezdés és a 28. cikk kivételével – alkotmányjogi indokolást, továbbá kifejezett kérelmet tartalmazott arra nézve, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.

[13] Az indítvány a XXVIII. cikk (3), (7) bekezdéseit csak felsorolta, valamint a XV. cikk (1) bekezdés, továbbá a 26. cikk (1) bekezdés, valamint a 28. cikk tekintetében érdemi indokolást nem tartalmazott. Az indítványozó alkotmányjogi panasza ezért ebben a vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontjában foglaltaknak. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az ilyen indokolás hiánya az indítványi elem érdemi elbírálásának az akadálya {pl: 3149/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [27]}.

[14] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az indítványozó a jogerős másodfokú bírósági határozat ellen nyújtotta be panaszát és ezt követően további rendes jogorvoslat nem állt rendelkezésére.

[15] Az Ügyrend 32. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 27. § (1) bekezdés (b) pontjában foglalt jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra. Az Alkotmánybíróság ennek alapján megállapította, hogy az indítvány a befogadáshoz szükséges ezen feltételnek is eleget tett.

[16] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben terhelt volt, így jogosultnak és érintettnek tekinthető.

[17] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20], 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

[18] A panaszos álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes eljáráshoz és ezen belül a pártatlan bírósághoz való joga sérelmet szenvedett.

[19] Az indítványozó arra hivatkozott, hogy az ügyben elsőfokon érdemi döntést hozott perbíró korábban nyomozási bíróként járt el. Az indítványozó összefoglalóan, nem nevesítve, hivatkozott a kényszerintézkedést elrendelő határozatokra, mert álláspontja szerint az egyik terhelttel szembeni döntés megalapozza az ügyben szereplő többi terheltre kiterjedő kizárási okot.

[20] F-né dr. K. A. a Kecskeméti Törvényszék 2016. október 17. napján kelt 11.Bnyf.612/2016/2., a 11.Bnyf.613/2016/2. számú, 2017. október 24. napján kelt 11.Bnyf.623/2016/2. számú, valamint 2016. december 8. napján kelt 11.Bnyf.722/2016/2., 11.Bnyf.723/2016., 11.Bnyf.724/2016., 11.Bnyf.725/2016., 11.Bnyf.726/2016., 11.Bnyf.727/2016, 11.Bnyf.728/2016., továbbá a 11.Bnyf.240/2017. és 11.Bnyf.241/2017. számú végzései meghozatala során előadó bíróként, illetve a másodfokú tanács tagjaként járt el. Ezekben a határozatokban a bíróság a terheltekkel szemben részint személyi szabadságot érintő kényszerintézkedéseket, részint pedig vagyont érintő kényszerintézkedéseket rendeltek el.

[21] Az indítványozó álláspontja szerint ennek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú eljárásban döntést hozó tanácselnök bíró a nyomozás során több ízben is eljárt bíróként, így előzetesen megismerte az ügy iratait és állást foglalt az indítványozóval szembeni alapos gyanú kérdésében.

[22] A kérelem hangsúlyozza, hogy az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban [21/2016. (XI. 30.) AB határozat, 25/2017. (X. 17.) AB határozat] általános jelleggel, a folyamatban lévő ügyekre is kötelező alkotmányos követelményként mondta ki: a büntetőügy további elintézésében nem vehet részt olyan bíró, aki a nyomozás során bármilyen minőségben bíróként eljárt.

[23] A panasz támadja a Szegedi Ítélőtábla azon elutasító indoklását, amely a kizárási okot a Be. 869. § (2) bekezdés a) pontjában rögzített, a büntetőeljárás megindításának időpontjához (2016. november 30.) kötötte. Az indítványozó szerint az objektív pártatlanság látszata sérült, ezért a kizárt bíró részvétele olyan súlyos eljárási hiba, amely a döntés érdemét is alapjaiban befolyásolta.

[24] Az Alkotmánybíróság 15/2025. (XII. 8.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) úgy rendelkezett, hogy az Alkotmánybíróság teljes ülése a benyújtott bírói kezdeményezések alapján „a továbbiakban nem tartja fenn:

a) egyrészről a 25/2017. (X. 17.) AB határozat indokolásában (Indokolás [27], [29]–[31], [33]) foglalt, az Alkotmánybíróság öttagú tanácsa által megfogalmazott azon megállapításokat, amelyek a bíróságok számára a régi Be. 606/B. § alkalmazására irányadók, vagyis, hogy a 2016. november 30. napján folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell a 21/2016. (XI. 30.) AB határozatban meghatározott alkotmányos követelményt;

b) másrészről a 2/2020. (I. 2.) AB határozat indokolásában (Indokolás [29]) – a 25/2017. (X. 17.) AB határozatban kifejtett, az a) pontban ismertetett álláspontot megerősítő – megállapításokat, amelyek a bíróságok számára a Be. 869. § (1) bekezdés alkalmazására irányadók.” {Indokolás [101]}

[25] Ennek következtében a Be. 869. §-ban foglalt rendelkezéseket kellett a bíróságnak alkalmaznia, amelyben a kizárási okok alkalmazásának kezdő időpontjaiként a 2013. november 22. és 2016. november 30. szerepelnek.

[26] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy jelen ügyben a nyomozás a kérelmezővel szemben 2016. október 17. napján kezdődött. Mivel az Abh.-ban az Alkotmánybíróság megváltoztatta azon álláspontját, hogy a 2016. november 30. napján *folyamatban lévő* ügyekben is alkalmazni kell a hivatkozott az alkotmányos követelményt, így a Be. hivatkozott rendelkezése alapján csak az említett *határidő után indult* és az ott megjelölt ügyekben kell alkalmazni a kizárási okot.

[27] Az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá, hogy a 34/2013. (XI. 22.) AB határozatban foglalt alkotmányos követelmény tartalmát is rögzíti a hatályos Be. 869. § (2) bekezdésének a) pontja, amely szerint az ügy érdemi elbírálásából kizárt az a törvényszéki egyesbíró, aki a vádirat benyújtása előtt
– az előzetes letartóztatás egy éven túli meghosszabbításáról,
– az ideiglenes kényszergyógykezelés felülvizsgálatáról,
– a házi őrizet egy éven túli meghosszabbításáról döntött,
ha a büntetőeljárás 2013. november 22. napja után indult.

[28] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy jelen indítványozóval szembeni büntetőeljárás kezdete 2013. november 22. napja utáni, így a felsorolt kizárási okok relevánsak lehetnének. A kérelmező ugyan előzetes letartóztatásban és házi őrizetben is volt, de egyik kényszerintézkedés időtartama sem haladta meg az egy évet, illetve lakhelyelhagyási tilalom alatt állt, így értelemszerűen az említett kizárási okok egyike sem jöhet szóba.

[29] Az indítványozó által felhozott alkotmányos kifogás tehát nem alapozza meg az ügy érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét, illetve nem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.

[30] 4. Az Alkotmánybíróság összefoglalóan megállapítja, hogy a fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek, erre tekintettel azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. november 10.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró